

Ma 27. nezelu po swētej tschojosczi.

Gnadny a smilny Bog! daj, aby my se bojali, ten slub togo nutšchbyšča k tvojemu wotpoznykaju neskomužili, a nicht wot naš sleih nemo stanul; ale aby my šchykne nutšch pschišchli do togo samego wotpoznyka, Jesu Krista dla. Amen!

L. p! te žyži a tež druge ludy mējachu pschi swojich swajžbach taki nałog, až ten nawoženja pschi noznem zašu do togo domu swojeje newěsty pschiže, aby won ju k sebe do swojogo domu pschiwjadl. Pla teje newěsty pač běchu wětschy žel žašesch kněžnow, kotarež na togo nawoženja zakachu, a gož won pschiže, s gorěžymi lampami předk nogo a teje newěsty žechu a jeju do togo nawoženinego domu pschewožichu, žož potom ten nawoženja jim swajžbu gotowascho, jim tež rědne draštwy a druge dary huželi, a je sa swoje nejlěpšche pschijaschelnize žaržascho. Ma taki nałog glěda Jesus pschi tej pschirownosczi, kotaruž won we tom žinšajšchem š. ewangeliju předknašo. Won se nam stawijo předk ako ten nawoženja swojeje zerkwe na semji, kotaruž won pschi swojom šjawěnu na šudnem dnu do togo domu swojogo Woschza dowjasč bužo; a bužo tych kšesčizijanow ako takich žaržasch, lenž jogo do teje kšchabnosčzi pschewožisch a ako pschijaschele pschi tej swajžbe togo jagnešča wostasch deje. Won počasujo jim pač teke jich šluschnoscž, kač woni na jogo pschichod zakasch, a se k nomu pscheze gotowe žaržasch deje. Ale šchykne nejšu tak mudre, šchykne nehugbaju swoju